

20. nov. 1972

FAKTA

Dato:

20. nov. 1972

Sidetæl:

Notes 72 bd 5 s. 57-63

- vendt på for mig at vælge - det er det ikke.

Paris

20-11-72

Kunst betragtes som udtryk
et passion - kommunikation - bliver
altid moralsk - aggressiv - proble-
-matisk - konfliktbejdrande - rigoris-
-tisk - sønderstyrt.

De fleste kunstnere ønsker det for
deres opgave at fortælle sandhe-
-den - i sig selv er der en rigdom
og fortælling hvorved de blot bliver
journalistiske moralister og ikke
kunstnere.

Kunst beskæftiger sig ikke med
moral - med hvad der er rigtigt
og forkert, med sandheden - men
alene med kunst.

Kun indholdsløse problemer er
kunst - kunst har ikke, kun ikke
have indhold.

Kunsten skal være menings og
hensigtsløs.

Senere.

Det ovenstående drønger
lidt om kommunen og udtrykk.
I et interview udtaler Carl
Andre: I think art is expressive
but it is expressive of

that which can be expressed
in no other way.

Videre: So, it cannot be said
to have a meaning which is
separable from its existence in
the ~~that~~ world.

Kunsten er til, her en ren mate-
-riel eksistens, men den har
i sig selv mening i dette ord
mere almindelige og udbredte be-
-tydning, Kunsten er vel nok
til en vis grad en form for
udtryk af det, for hold til hvor-
-dan man handler i forhold
til et materiale, men Kunsten
er i sig selv et udtryk i den betydning
at det udtrykker en mening
eller er værd af et budskab.

Disse tanker opstod hos mig
ved at se en litterær udsendelse
i J. V. - hele diskussionen drejede
sig om mening om dette og
hint og alt mellem himmel og
Jord, og som hørtes som
Sandheder - eller afsløring af
Sandheder og som det er med
litteraturen er det med Teater,
med filmen og i en vis udtryk-
-ning også med billedkunsten
og end og musikken - den re erinde

- lige frang til hærde moget som en
ende gyldig sandhed - som beviset.
Helle den europæiske kultur drog
sig ulene om den fup der har
indgår punkterne rigtig og forkert
gæld og skuld.
ALT de He, hele den ne holdning
er måske, overvejende subjektiv, og
vel derfor unannet, fordi det al-
-tid for mig har været et pro-
-blem, barn som jeg er af den
europæiske kultur, hvad der var
rigtig og hvad forkert. Spørgsmålet
til hvilken nytte, med hvilken
hensigt, hvilke mening har altid
når jeg beskæftigede mig med
kunst måtte stå ubesvaret
hen. Dette ovenstående tilbagevendende
spørgsmål har haft en enorm
dramatisk betydning på mig og
møgt spændende er det faldet
mig ind at svare at der ~~ikke~~
i virkelighed ikke var eller skulle
være nogen hensigt, nogen mening
eller noget formål.
Man beskæftiger sig med kunst
proven værende kunst det er alt
hvad der er at sige om den
sag. Man - så inddoktrinær
som jeg er med at alt skal
have en eller anden hensigt et
formål, så betydet jeg er blevet

med en (som abstrakt) social
som vittighed har jo i alle tider
givet dette svar.

Hele vores moral, kultur, sam-
fund er jo indrettet på den
eneste ting at man endelig
i alle må være sig selv -
i alle gøre hvad man selv har
lyst til i alle leve i overens-
mølse med sine egne meninger,
men altid skal tilfredsstillende
uden for en selv - inde fra - der -
for for man i alle, end i alle
over for sig selv i alle rumme
at man for sin tilværelse
til at gå med noget der er
meninger, kan sigs og maffes lyst.
Og så den vilkelige heden er det jo
sådan at i alle gode man
lever i overensmølse med sig
selv i desto højere grad har
man min tilhed for at være su-
-cial i dette volds vilkelige be-
-tydning hvilke vil sige at
respektløst at også andre vil have
lov til at være sig selv, har
ret til det og hvem i det om-
-fang man respekterer den
ret hos alle andre bliver den
min til for en selv.
Hele den konflikt jo skrev
om i går med den stadige volds-

- den mellem modsatte synspunkter
stammer også fra den ovenfor be-
-skrevne angst for at se tingene
som de virkelig er - se at kunnet
en meningstys.
Vunskelig heden for mig ved at velge
mellem jers keltige stænd punkter skrift-
-des for en stor del min manglen-
-de evne til at tænke i begreber.
Når jeg læser udvalgte af den
ene eller anden kunstner, som
nå Carl Andre eller Ad Rein-
-holdts dog mas slutter jeg i
min tanke mæssige mæssige
at ~~er~~ når jeg synspunktiser med
disse kunstneres synspunkter
beholder det at jeg også må
arbejde som dem (nå) dets
holdning bliver for mig et
dog med et meget konkret
synligt at jeg kan ikke nøjes
med at jeg tilgæve mig under
man bruger det drøgt vellyst.
Hvis jeg synes at der er noget i
Ad Reinholdts dog mas der er
hell parallelt med mine egne
tanke så synes jeg kun jeg kan
reviderer dem er kendelse af
noget i mig ved at mine ting
kommer så tæt som muligt
på Ad Reinholdts. Jeg ser ikke
at det hans punkter har følt
fra kaldet i mig selv kun of

skal jeg også kun følge via
mig selv - og det som opstår
heraf kommer. Selv fuldstændig lidt
at se helt anderledes ud end
Ad Reinhardt.

Føler man sig overbevist om
at kunst handler om kunst
og alene skal være kunst, ikke
kun være andet er dette ikke
ens betydende med at ens
produkter for at udtrykke det
lidt kunstnerisk, skal være
"abstrakte" at de kun må
se ud som P. Mondrian -
Malevich - Don Judd - Ad
Reinhardt - Barnett Newman -
Carl Andre - o. s. v. - i dag
skal jeg kun de ikke se sig -
- dem og ud - ja der er slet ikke
et spørgsmål om hvordan
de ser ud. Det er i sig selv
- dem en forbausende malerind-
-stilling jeg har lidt helt dette
spørgsmål.

Noget supplerende citater fra
Ananda K. Coomaraswamy
"The Transmutation of nature
in art"

"True art, pure art, never ~~starts~~
enters into competition with
~~the~~ unattainable perfection of
the world, but relies exclusively
on its own logic and its own
criteria, which cannot be tested
by standards of ~~truth~~ truth
or goodness applicable in other
fields of activity."

"— The Oriental image really
exists only in our own mind
and ~~heart~~ heart and is hence
projected or reflected onto
space."

"— The secret of its (art's) inner life is realized,
both as an end in itself, un-
related to any human purpose,
and ~~as~~ as no other than
the secret of one's own inner-
most being."

Paris

22-11-72.

Det kommer over mig af
af det, og nu er det der altså
igen - dette med at man i alt-
-for høj grad tager i et spor
som dirigeres af helt andre